

Predmet : Ovčara (Miroljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres :28. april 2004.

Izveštaj : Nataša Kandić i adv. Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

Svedok Slobodan Ciganović rekao je da ostaje pri onome što je naveo u istrazi. Po njegovim rečima, on je bio mobilisan u jednu jedinicu, a pretpostavljeni mu je bio Jovica Kresojević. Svedok Ciganović istakao je da je njegovo zaduženje bilo davanje straže i dodao da u vreme kada je izvršen zločin na Ovčari nije vozio buldožer ult. Svedok je potom rekao da od optuženih poznaje Vujovića iz viđenja, Madžarca i Vujanovića. Naveo je da ne veruje da je postojala TO pošto je u Vukovaru bila Gardijska brigada JNA. On je zajedno sa Milanom Vojnovićem išao po buldožer ult na Ovčaru i preuzeo ga nakon mesec dana od tadašnjeg direktora Luke. Istakao je da ne zna za šta se koristio ult na Ovčari i dodao da je za streljanje koje je tamo izvršeno čuo mesec do dva nakon pada Vukovara. Nakon što mu je predložen deo iskaza iz istrage u kojem je rekao da su optuženi Vujović i Vujanović bili komandanti TO svedok Ciganović je rekao da on nije dao takvu izjavu.

Svedok Dragan Cvijanović je na početku istakao da poznaje sve optužene i da je u srodstvu sa optuženim Vujovićem i Madžarcem, ali kako nije bilo osnova za oslobodjenje od dužnosti svedočenja zbog srodstva sa optuženima, pristupilo se njegovom ispitivanju. Svedok Cvijanović je istakao da je na početku borbi ranjen, nakon čega je otišao za Srbiju i u Vukovar se vratio tek 19. novembra, dan posle završetka borbi. Po njegovim rečima, nije postojala TO Vukovar ili TO Petrova Gora. Svedok je istakao da je na Ovčaru otišao 19. novembra oko 18:00 ili 19:00 sati i da se zadržao oko pola sata tražeći članove svoje porodice. Ispred ulaza u hangar video je vojno vozilo, *pinzgauer* ili *bov*, i jednog ili dvojicu pripadnika vojne policije, a u samom hangaru sto i veliki broj ljudi. Svedok Cvijanović naglasio je da je tamo bilo vojnika u raznim uniformama i dodao da je i on imao uniformu i bio naoružan. Svedok je potom rekao da je u hangaru među zarobljenicima video Sinišu Vebera i Šindilja i da je odmah nakon razgovora sa njima otišao. Veber i Šindilj nisu bili povređeni, a ne seća se kako su bili obučeni. Negirao je deo iskaza pred istražnim sudijom u kojem je rekao da su osobe sa kojima je pričao bili civili i da su neki od zarobljenika imali zavoje na glavama. Istakao je da na Ovčari nije video ni jednog od optuženih, niti je video traktor, a da je za streljanje čuo posle pola godine ili godinu dana.

Svedok Darko Fot naveo je da poznaje sve optužene. Po njegovim rečima, on je tokom borbi u Vukovaru bio komandir trećeg voda IV vukovarske čete, kojom je komandovao njegov brat Siniša. Svedok je istakao da je u toj četi bilo oko 110 ljudi i dodao da je ona bila u sastavu TO Vukovar, koju je vodio Duško Jakšić, a koja je bila pod komandom JNA. Ostale čete su, po rečima Fota, vodili pokojni Pejić, Miroljub Vujović i Stanko Vujanović, a kasnije je formirana dobrovoljačka jedinica Srpske radikalne stranke kojom je komandovao Milan Lančuzanin, Kameni. Fot je potom rekao da je 18. novembra bio na Veleprometu, gde je bilo puno ljudi i dece, izvučenih iz podruma. Zarobljenici su se nalazili preko puta, u zadruzi, a među njima je bilo i ljudi iz bolnice. Video je Karla

Crka sa kojim je razgovarao. Svedok je istakao da su bili odvojeni muškarci od žena, da je izvršena pretraga da li neko ima oružje i da se ispitivalo ko je učestvovao u zločinima kako bi se odredilo ko će biti pušten, a ko će ići u zatvor u Sremsku Mitrovicu. Po njegovim rečima, major Šljivančanin je pričao kako sve njih treba odvesti u zatvor, sprovesti istražni postupak i napraviti suđenje slično nirnberškom da se pred kamerama vidi šta se dešavalo u gradu.

Svedok Fot istakao je da je nakon prestanka borbi na Veleprometu našao kopiju Mrkšićeve naredbe o njegovom postavljanju za zamenika komandanta opštinskog štaba za civilne poslove i obuku i postavljenju Miroljuba Vujovića za komandanta, a Stanka Vujanovića za načelnika Štaba TO Vukovar. Na kraju, svedok je naglasio da nije bio na Ovčari i da je kasnije čuo za streljanje koje je tamo izvršeno.

Svedok Dragan Dukić je rekao da od optuženih ne poznaje nikoga i dodao da je nakon tri dana ranjen i više nije učestvovao u borbenim dejstvima.

Svedok Borislav Bogunović je na početku rekao da poznaje neke od optuženih. Po njegovim rečima, on je od kraja juna ili početka jula 1991. godine bio ministar unutrašnjih poslova u Vladi SAO Krajine, [SAO - srpske autonomne oblasti] čiji je predsednik bio Goran Hadžić. Svedok Bogunović istakao je da je TO postojala, da je u početku bila samoorganizovana, a da su kasnije na sastancima birani ljudi koji će biti na njenom čelu. Dolaskom JNA na područje Vukovara u septembru 1991. godine TO je bila potčinjena JNA, a njen komandant je u to vreme bio Dušan Jakšić. Svedok je rekao da je bio prisutan na sastanku Vlade SAO Krajine na Veleprometu, ali je istakao da je to bila samo poseta Vukovaru, koja je trajala sat vremena. Po njegovim rečima, tada je objavljeno da Jakšić i Antić više nisu u TO i da su za komandanta i zamenika komandanta postavljeni Miroljub Vujović i Stanko Vujanović. Bogunović je dodao da je tu odluku doneo major Šljivančanin koji je kratko prisustvovao sastanku. Po sećanju svedoka, ovaj sastanak je održan 19. novembra i na njemu su prisustvovali: Goran Hadžić, Miodrag Crnogorac, Slavko Dokmanović, Vojin Šuša, a bio je prisutan Zeljko Raznatović Arkan. Svedok je istakao da je u trenutku njihovog dolaska na Velepromet, pet, šest civilnih autobusa napuštalo Velepromet. Na kraju svog izlaganja svedok je naglasio da se na sastanku predlagalo da se suđenja za zločine počinjene u Vukovaru održe na prostoru slavonsko-baranjske oblasti, ali su to predstavnici JNA odbili.

Svedok Dušan Jakšić istakao je da poznaje sve optužene. Po njegovim rečima, meštani srpske nacionalnosti su se nakon početka borbenih dejstava u Vukovaru samoorganizovali u delu Vukovara koji se zove Petrova gora. Svedok Jakšić istakao je da je TO Vukovar postojala pre rata, a da je on bio načelnik bezbednosti u njoj. Pred oslobađanje kasarne, Mile Uzelac je oformio štab TO koja je bila potčinjena JNA. Po njegovim rečima, u jedinici je bilo 170 ljudi, a među meštanima Vukovara je odlučeno da on postane komandant TO. Na početku su postojale tri čete, a kasnije je formirana četvrti. Prvu, najbrojniju četvu vodio je Miroljub Vujović, drugu Stanko Vujanović, a treću Siniša Fot. Od 2. oktobra TO je bila potčinjena Gardijskoj brigadi JNA i od tog dana je on primao naređenja direktno iz komande Operativne grupe jug. TO je delovala u sadejstvu sa I jurišnim odredom JNA, čiji je komandant bio major Tešić, a zamenik Sijaković. Svedok je naveo da je major Veselin Šljivančanin pre prestanka borbi u komandi I jurišnog odreda odlučio da Miroljub

Vujović postane komandant TO Vukovar. Svedok Jakšić je na kraju svog izlaganja naglasio da nije video zarobljenike iz vukovarske bolnice pošto nije bio tamo, i dodao da je o streljanjima na Ovčari čuo nakon izvesnog vremena.

Fond za humanitarno pravo